

Wykład IV i V

- Definicja wielomianów ortogonalnych,
- Waga i jej własności,
- Własności wielomianów ortogonalnych,
- Równania różniczkowe dla wielomianów ortogonalnych,
- Wzór Rodriguesa,
- Normy wielomianów ortogonalnych,
- Związki rekurencyjne dla wielomianów ortogonalnych,
- Funkcje tworzące dla wielomianów ortogonalnych.

Definicja

$$Q_n(x) = a_n x^n + b_n x^{n-1} + \dots, \quad a_n \neq 0, \quad x \in (\alpha, \beta)$$

$Q_n(x)$ - wielomian stopnia n

a_n, b_n - współczynniki przy najwyższych potęgach zmiennej x

(α, β) - dziedzina wielomianu

Wielomiany ortogonalne są użyteczne w wielu dziedzinach fizyki, np. elektrodynamice, teorii pola, mechanice kwantowej (oscylator harmoniczny, atom wodoru...), optyce i in. Jest to kilka rodzin wielomianów (wielomiany Legendre'a, Hermite'a, Laguerre'a i in.), takich że wielomiany różnych stopni, należące do jednej rodziny, są ortogonalne w sensie przedstawionym poniżej

Ortogonalność

Ogólna definicja iloczynu skalarnego z wagą

$$(Q_n, Q_m) \equiv \int_{\alpha}^{\beta} \rho(x) Q_n(x) Q_m(x) dx \propto \delta_{n,m}$$

$\rho(x)$ - waga

- Ortogonalność zachodzi w sensie iloczynu skalarnego z wagą,
- Waga oraz dziedzina całkownicie definiują rodziny wielomianów ortogonalnych,
- Wielomiany nie są unormowane w sensie iloczynu skalarnego z wagą.

Własności wagi

- Pochodna logarytmiczna wagi,

$$(\ln \rho)' = \frac{\rho'}{\rho} = \frac{A(x)}{B(x)}, \quad A(x) = A_1x + A_0, \quad B(x) = B_2x^2 + B_1x + B_0$$

- Znikanie wyrażenia ρB na krańcach dziedziny,

$$\rho(\alpha)B(\alpha) = \rho(\beta)B(\beta) = 0$$

Wagi są różne dla różnych rodzin wielomianów, ale mają pewne wspólne własności. Np. pochodna logarytmiczna wagi zawsze daje się zapisać jako funkcja wymierna (iloraz wielomianów 1. i 2. stopnia, których współczynniki zależą od rodziny wielomianów)

- Rodzaje wielomianów ortogonalnych

Nazwa	Symbol	Dziedzina (α, β)	Waga $\rho(x)$, $A(x), B(x)$
Legendre'a	$P_n(x)$	$(-1, 1)$	$\rho(x) = 1$ $A(x) = 0, B(x) = 1 - x^2$ (umownie)
Hermite'a	$H_n(x)$	$(-\infty, +\infty)$	$\rho(x) = e^{-x^2}$ $A(x) = -2x, B(x) = 1$
Laguerre'a	$L_n^\lambda(x)$	$(0, \infty)$	$\rho(x) = x^\lambda e^{-x}, \lambda > -1$ $A(x) = \lambda - x, B(x) = x$
Czebyszewa	$T_n(x)$	$(-1, 1)$	$\rho(x) = (1 - x^2)^{-1/2}$ $A(x) = x, B(x) = 1 - x^2$

Własności wielomianów ortogonalnych

- Zbiór wielomianów ortogonalnych danego typu stopnia $n \leq N$ stanowi bazę w przestrzeni wielomianów stopnia nie większego niż N , określonych na przedziale (α, β)

Wniosek: każdą potęgę x^k można przedstawić jako kombinację liniową wielomianów Q_0, Q_1, \dots, Q_k

- Wielomian Q_n jest ortogonalny do wszystkich potęg x^k , $k < n$,

$$(x^k, Q_n) = 0, \quad k = 0, 1, 2, \dots, n-1$$

Ortogonalność zachodzi w sensie iloczynu skalarnego z wagą (por. definicja ortogonalności wielomianów powyżej). Dowód: x^k jest kombinacją liniową wielomianów Q_0, Q_1, \dots, Q_k , $k < n$, które wszystkie są ortogonalne do Q_n .

- Wielomian Q_n ma n różnych pierwiastków rzeczywistych,

$$Q_n(x) = a_n (x - x_1)(x - x_2) \dots (x - x_n)$$

Dowód na następnym slajdzie

- Wielomiany Q_n można uzyskać z potęg x^k , $k = 0, 1, 2, \dots$ w wyniku ortogonalizacji Grama-Schmidta

Udowodnijmy że wielomian $Q_n(x)$ ma n różnych pierwiastków rzeczywistych x_1, x_2, \dots, x_n .

Dowód nie wprost. Załóżmy, że Q_n ma $m < n$ różnych pierwiastków,

$$\Rightarrow Q_n(x) = (x - x_1)(x - x_2) \dots (x - x_m)W_{n-m}(x),$$

gdzie W_{n-m} jest wielomianem stopnia $n - m > 0$ nie posiadającym pierwiastków rzeczywistych na dziedzinie wielomianu Q_n , tj. na przedziale (α, β) , a więc mającym ustalony znak na przedziale (α, β) . Rozpatrzmy całkę

$$I = (Q_n, (x - x_1)(x - x_2) \dots (x - x_m)) = \int_{\alpha}^{\beta} \rho(x)Q_n(x)(x - x_1)(x - x_2) \dots (x - x_m)dx$$

Z jednej strony zachodzi $I = 0$, ponieważ $(x - x_1)(x - x_2) \dots (x - x_m)$ jest wielomianem stopnia $m < n$, więc jest ortogonalny do Q_n . Z drugiej strony $I \neq 0$, ponieważ

$$I = \int_{\alpha}^{\beta} \rho(x)(x - x_1)^2(x - x_2)^2 \dots (x - x_m)^2W_{n-m}(x)dx,$$

a funkcja podcałkowa ma ustalony znak na przedziale (α, β) .

Równania różniczkowe dla wielomianów ortogonalnych

Ponieważ $\frac{\rho'(x)}{\rho(x)} = \frac{A(x)}{B(x)}$, $A(x)$ - wielomian 1. stopnia, $B(x)$ - wielomian 2. stopnia, to

Zdefiniujemy wielomian $V(x)$ stopnia n

$$V(x) = \frac{1}{\rho} (\rho B Q_n')' = (A + B') Q_n' + B Q_n''$$

$$\begin{aligned} V(x) &= \frac{1}{\rho(x)} (\rho(x) B(x) Q_n'(x))' = \frac{\rho'}{\rho} B Q_n' + \frac{1}{\rho} (B' Q_n' + B Q_n'') \\ &= \frac{A}{B} B Q_n' + B' Q_n' + B Q_n'' = (A + B') Q_n' + B Q_n'' \end{aligned}$$

Q_n' , Q_n'' są wielomianami stopnia $n-1$, $n-2$, odpowiednio, więc ostatnie wyrażenie jest wielomianem stopnia n .

Można wykazać, że

$$(V, x^k) = 0, \quad k < n \Rightarrow V = \gamma Q_n, \quad \gamma = \text{const}$$

Dowód na następnym slajdzie. Skoro $V(x)$ jest ortogonalne do wszystkich potęg x^k , $k < n$ to jest proporcjonalne do Q_n , gdzie γ - współczynnik proporcjonalności

Porównując współczynniki przy najwyższej potędze x^n równości

$$V(x) = (A + B') Q_n' + B Q_n'' = \gamma Q_n$$

uzyskuje się, że

$$\gamma = n[A_1 + (n+1)B_2]$$

Dowód na następnym slajdzie

Podstawiając wyrażenia na A , B , uzyskuje się równania różniczkowe na poszczególne typy wielomianów

Wykażemy, że $(V, x^k) = 0$ dla $k < n$ w sensie iloczynu skalarnego z wagą, czyli że $V \propto Q_n$.

$$\begin{aligned}
 (V, x^k) &= \int_{\alpha}^{\beta} \rho(x) x^k \frac{1}{\rho(x)} (\rho(x)B(x)Q'_n(x))' dx = \underbrace{\int_{\alpha}^{\beta} x^k (\rho(x)B(x)Q'_n(x))' dx}_{\text{przez czesci}} = \\
 &= \underbrace{x^k \rho B Q'_n \Big|_{\alpha}^{\beta}}_{=0 \text{ bo } \rho(x)B(x)|_{\alpha} = \rho(x)B(x)|_{\beta} = 0} - k \underbrace{\int_{\alpha}^{\beta} x^{k-1} \rho(x)B(x)Q'_n(x) dx}_{\text{przez czesci}} = \\
 &= \underbrace{-k x^{k-1} \rho(x)B(x)Q_n(x) \Big|_{\alpha}^{\beta}}_{=0 \text{ bo } \rho(x)B(x)|_{\alpha} = \rho(x)B(x)|_{\beta} = 0} + k \int_{\alpha}^{\beta} \left[(k-1)x^{k-2}B(x)\rho(x) + x^{k-1} \left(\underbrace{\rho'(x)B(x)}_{=\frac{\rho'}{\rho}\rho B = \frac{A}{B}\rho B = A\rho} + \rho(x)B'(x) \right) \right] Q_n(x) dx \\
 &= k \int_{\alpha}^{\beta} \underbrace{[(k-1)x^{k-2}B(x) + x^{k-1}(A(x) + B'(x))]}_{\text{wielomian stopnia } k < n \text{ ortogonalny do } Q_n} Q_n(x) \rho(x) dx = 0
 \end{aligned}$$

więc $V \propto Q_n \Rightarrow (A + B')Q'_n + BQ''_n = \gamma Q_n, \gamma = \text{const.}$

Obliczając pochodne wielomianu $Q_n(x) = a_n x^n + b_n x^{n-1} + \dots$, pamiętając że $A(x) = A_1 x + A_0, B(x) = B_2 x^2 + B_1 x + B_0$ i wstawiając te wyrażenia do ostatniego równania, otrzymujemy

$$(A_1 x + A_0 + 2B_2 x + B_1)(n a_n x^{n-1} + \dots) + (B_2 x^2 + B_1 x + B_0)[n(n-1)a_n x^{n-2} + \dots] = \gamma(a_n x^n + \dots)$$

Porównując współczynniki przy x^n po obu stronach powyższego równania, otrzymujemy

$$\gamma = nA_1 + 2nB_2 + n(n-1)B_2 = n[A_1 + (n+1)B_2]$$

Równania różniczkowe dla poszczególnych typów wielomianów

- Wielomiany Legendre'a P_n

$$(1-x^2)P_n'' - 2xP_n' + n(n+1)P_n = 0$$

- Wielomiany Hermite'a H_n

$$H_n'' - 2xH_n' + 2nH_n = 0$$

- Wielomiany Laguerre'a L_n

$$xL_n'' + (\lambda - x + 1)L_n' + nL_n = 0$$

- Wielomiany Czebyszewa T_n

$$(1-x^2)T_n'' - xT_n' + n^2T_n = 0$$

Wzór Rodriguesa

$$Q_n(x) \propto \tilde{Q}_n(x) = \frac{1}{\rho} (\rho B^n)^{(n)}$$

Przy pomocy wzoru Rodriguesa można wyznaczyć wielomiany \tilde{Q}_n proporcjonalne do właściwych wielomianów ortogonalnych Q_n . Stałe proporcjonalności f_n takie że $Q_n = f_n \tilde{Q}_n$ są umowne i zostaną podane w dalszej części wykładu. Ważne jest, że przy pomocy wzoru Rodriguesa każdy wielomian ortogonalny można wyznaczyć wyłącznie za pomocą wagi i jej pochodnych.

Ogólniej, można wykazać że

$$\frac{1}{\rho} (\rho B^n)^{(k)} = B^{n-k} W_k$$

W_k - wielomian stopnia k , spełniający związek rekurencyjny

$$W_{k+1} = BW_k' + [A + (n-k)B']W_k, \quad W_0 = 1, W_n = \tilde{Q}_n \quad \heartsuit$$

Dowód na następnym slajdzie

Po pierwsze, wykażemy, że \tilde{Q}_n jest wielomianem.

1) $n = 0 \Rightarrow \tilde{Q}_0 = \frac{1}{\rho} (\rho B^n)^{(0)} = \frac{1}{\rho} \rho B^n = B^n$ jest wielomianem stopnia $2n$.

2) $n = 1 \Rightarrow \tilde{Q}_1 = \frac{1}{\rho} (\rho B^n)' = \frac{\rho'}{\rho} B^n + n B^{n-1} B' = \frac{A}{B} B^n + n B^{n-1} B' = B^{n-1} (A + n B')$ jest wielomianem stopnia $2n - 2 + 1 = 2n - 1$.

3) Wyniki 1) i 2) sugerują, że dla pochodnej rzędu k powinno być $\frac{1}{\rho} (\rho B^n)^{(k)} = B^{n-k} W_k$, gdzie $W_k(x)$ jest wielomianem stopnia k (\spadesuit) (czyli całe wyrażenie jest wielomianem stopnia $2n - k$).

Dowód jest indukcyjny. Dla $k = 0, 1$ jest $W_0 = 1$ (wielomian stopnia 0), $W_1 = A + n B'$ (wielomian stopnia 1). Zakładamy prawdziwość założenia indukcyjnego (\spadesuit) dla pochodnej rzędu k i sprawdzamy prawdziwość tezy dla pochodnej rzędu $k + 1$.

$$\begin{aligned} \frac{1}{\rho} (\rho B^n)^{(k+1)} &= \frac{1}{\rho} [(\rho B^n)^{(k)}]' \stackrel{\spadesuit}{=} \frac{1}{\rho} [\rho B^{n-k} W_k]' = \frac{1}{\rho} \{ \rho' (B^{n-k} W_k) + \rho [(n-k) B^{n-k-1} B' W_k + B^{n-k} W_k'] \} \\ &= \underbrace{\frac{\rho'}{\rho}}_{=\frac{A}{B}} B^{n-k} W_k + (n-k) B^{n-k-1} B' W_k + B^{n-k} W_k' = B^{n-k-1} [A W_k + (n-k) B' W_k + B W_k'] \\ &= B^{n-(k+1)} \underbrace{\{ B W_k' + [A + (n-k) B'] W_k \}}_{=W_{k+1}}, \end{aligned}$$

gdzie, jak widać, W_{k+1} jest wielomianem stopnia $k + 1$, cbdo.

4) Od razu mamy więc związek między wielomianami W_k i W_{k+1} (związek z poprzedniej transparencji)

$$W_{k+1} = B W_k' + [A + (n - k) B'] W_k$$

5) Ponadto $k = n \Rightarrow (\tilde{Q}_n =) \frac{1}{\rho} (\rho B^n)^{(n)} = B^{n-n} W_n = W_n \Rightarrow \tilde{Q}_n = W_n$

Posługując się tym związkiem, można określić

$$W_m = w_m x^m + v_m x^{m-1} + \dots$$

Dla $m = n$ współczynniki w_n, v_n pokrywają się ze współczynnikami przy najwyższych potęgach wielomianu \tilde{Q}_n

w_m, v_m - współczynniki przy najwyższych potęgach zmiennej x

Przykład: Wyznaczymy współczynniki przy najwyższych potęgach x dla wielomianu Legendre'a $\tilde{P}_n(x)$.

$$A(x) = 0, B(x) = 1 - x^2 \stackrel{(\heartsuit)}{\Rightarrow} W_{k+1} = (1 - x^2)W_k' - 2(n - k)xW_k$$

Porównanie współczynników przy najwyższej potędze x^{k+1} po obu stronach równania daje

$$w_{k+1} = -kw_k - 2(n - k)w_k = (k - 2n)w_k$$

$$\Rightarrow w_1 = -2nw_0$$

$$w_2 = (1 - 2n)w_1 = (2n - 1)2nw_0$$

$$w_3 = (2 - 2n)w_2 = -(2n - 2)(2n - 1)2nw_0 \dots$$

$$w_n = (-1)^n [2n - (n - 1)][2n - (n - 2)] \dots 2nw_0 = (-1)^n (n + 1)(n + 2) \dots 2nw_0 = (-1)^n \frac{(2n)!}{n!}$$

Porównanie współczynników przy drugiej najwyższej potędze x^k po obu stronach równania daje

$$v_{k+1} = -(k - 1)v_k - 2(n - k)v_k = (k + 1 - 2n)v_k$$

Ponieważ $W_1 = A + nB' = -2nx \Rightarrow v_1 = 0 \Rightarrow v_n = 0, n = 1, 2, 3 \dots$

- Wielomiany Legendre'a P_n

$$W_{k+1} = (1-x^2)W_k' - 2x(n-k)W_k, \quad w_n = (-1)^n \frac{(2n)!}{n!}, \quad v_n = 0$$

- Wielomiany Hermite'a H_n

$$W_{k+1} = W_k' - 2xW_k, \quad w_n = (-2)^n, \quad v_n = 0$$

- Wielomiany Laguerre'a L_n

$$W_{k+1} = xW_k' + (\lambda - x + n - k)W_k, \quad w_n = (-1)^n, \quad v_n = (-1)^{n-1} n(n + \lambda)$$

Współczynniki wyznacza się analogicznie jak w przykładzie na poprzedniej transparencji. Dla wielomianów Czebyszewa – por. skrypt do ćwiczeń z rozwiązaniami

Sprawdzenie warunku ortogonalności.

Wykonując k -krotnie całkowanie przez części, otrzymujemy

$$(x^k, \tilde{Q}_n) = \int_{\alpha}^{\beta} x^k (\rho B^n)^{(n)} dx =$$

Korzystamy ze związku $(\rho B^n)^{(k)} = \rho B^{n-k} W_k \Rightarrow$
 $(\rho B^n)^{(n-1)} = \rho B W_{n-1}$, itd, oraz z właściwości wagi
 $\rho(\alpha)B(\alpha) = \rho(\beta)B(\beta) = 0$.

$$x^k (\rho B^n)^{(n-1)} \Big|_{\alpha}^{\beta} - k \int_{\alpha}^{\beta} x^{k-1} (\rho B^n)^{(n-1)} dx = x^k \rho B W_{n-1} \Big|_{\alpha}^{\beta} - k \int_{\alpha}^{\beta} x^{k-1} (\rho B^n)^{(n-1)} dx =$$

$$-k \int_{\alpha}^{\beta} x^{k-1} (\rho B^n)^{(n-1)} dx = \dots = (-1)^k k! (\rho B^n)^{(n-k-1)} \Big|_{\alpha}^{\beta} =$$

$$(-1)^k k! \rho B^{k+1} W_{n-k-1} \Big|_{\alpha}^{\beta} = 0, \quad k < n$$

$$\Rightarrow \tilde{Q}_n \propto Q_n$$

Zauważmy, że ostatniej całki nie można wykonać dla $k = n$, więc uzyskany wynik jest prawdziwy dla $k < n$. Skoro wielomian \tilde{Q}_n jest ortogonalny do wszystkich potęg x^k , $k < n$, to jest proporcjonalny do wielomianu ortogonalnego Q_n który ma tę własność.

Ostateczna postać wzoru Rodriguesa

$$Q_n(x) = f_n \tilde{Q}_n(x)$$

Współczynniki f_n dla poszczególnych wielomianów są umowne i wynikają z wcześniejszej tradycji

- Wielomiany Legendre'a P_n

$$P_n = \frac{(-1)^n}{2^n n!} \tilde{P}_n = \frac{(-1)^n}{2^n n!} \left[(1-x^2)^n \right]^{(n)}, \quad a_n = \frac{(2n)!}{2^n (n!)^2}, \quad b_n = 0$$

- Wielomiany Hermite'a H_n

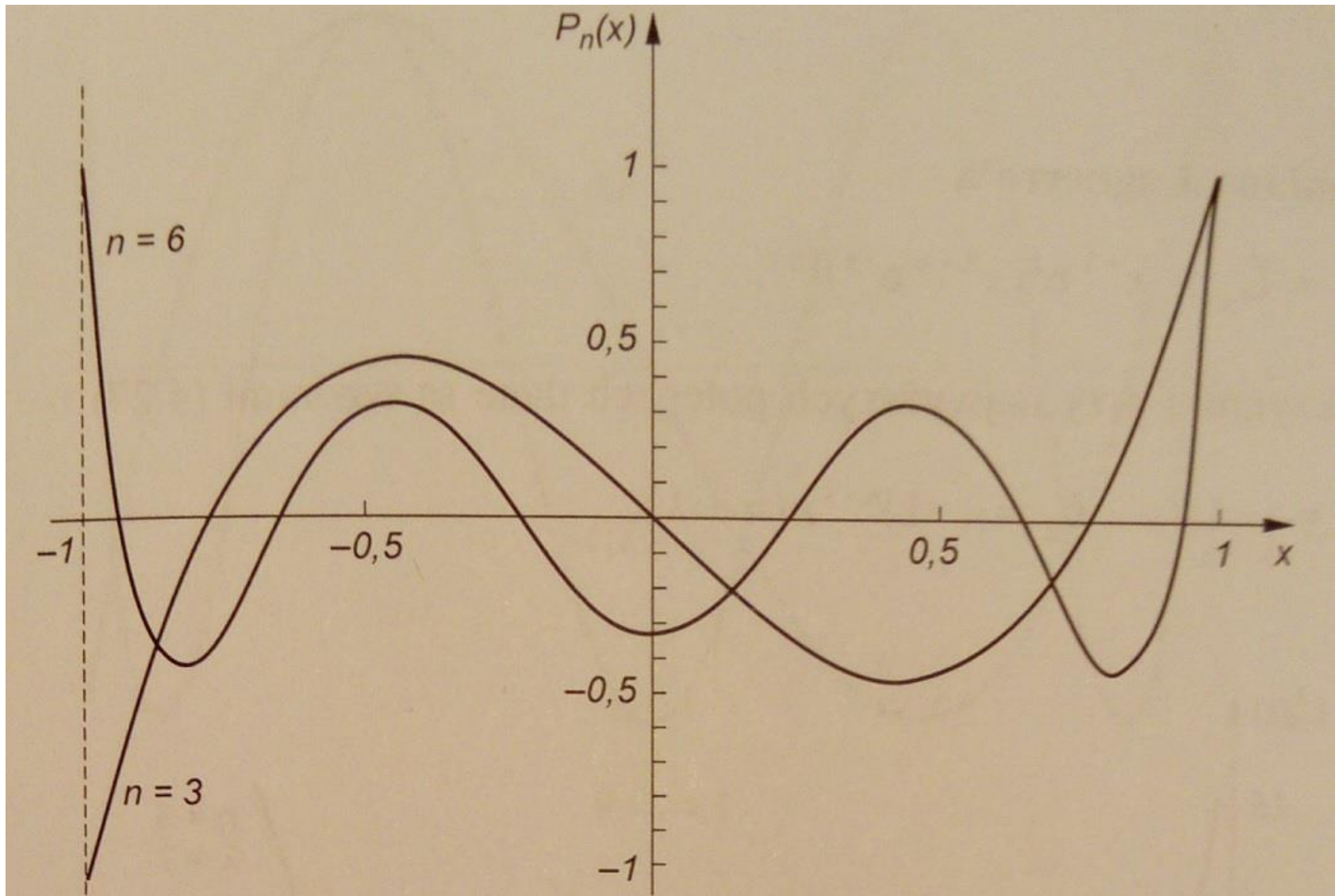
$$H_n = (-1)^n \tilde{H}_n = (-1)^n e^{x^2} \left(e^{-x^2} \right)^{(n)}, \quad a_n = 2^n, \quad b_n = 0$$

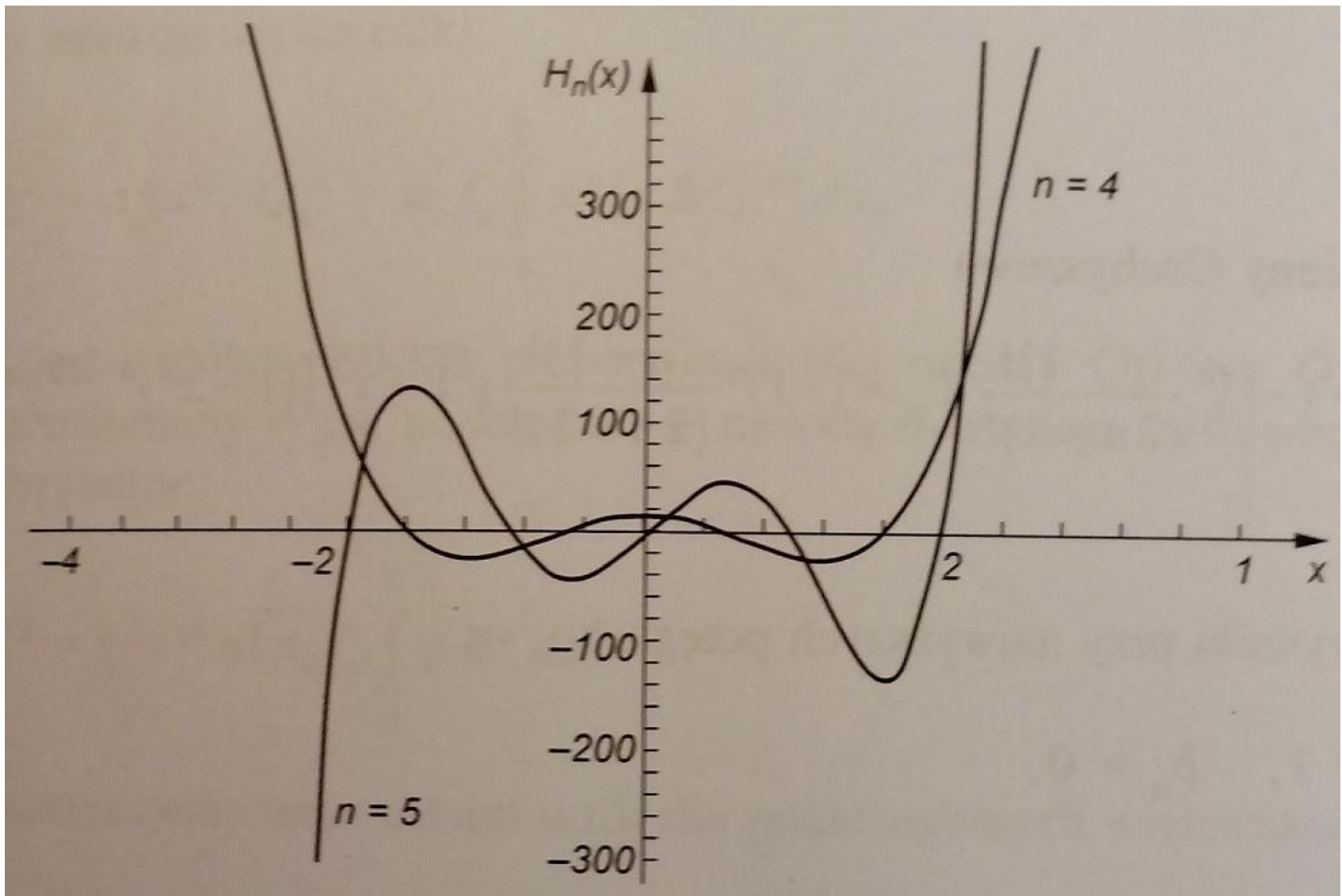
- Wielomiany Laguerre'a L_n

$$L_n = \tilde{L}_n = x^{-\lambda} e^x \left(x^{\lambda+n} e^{-x} \right)^{(n)}, \quad a_n = (-1)^n, \quad b_n = (-1)^{n-1} n(n+\lambda)$$

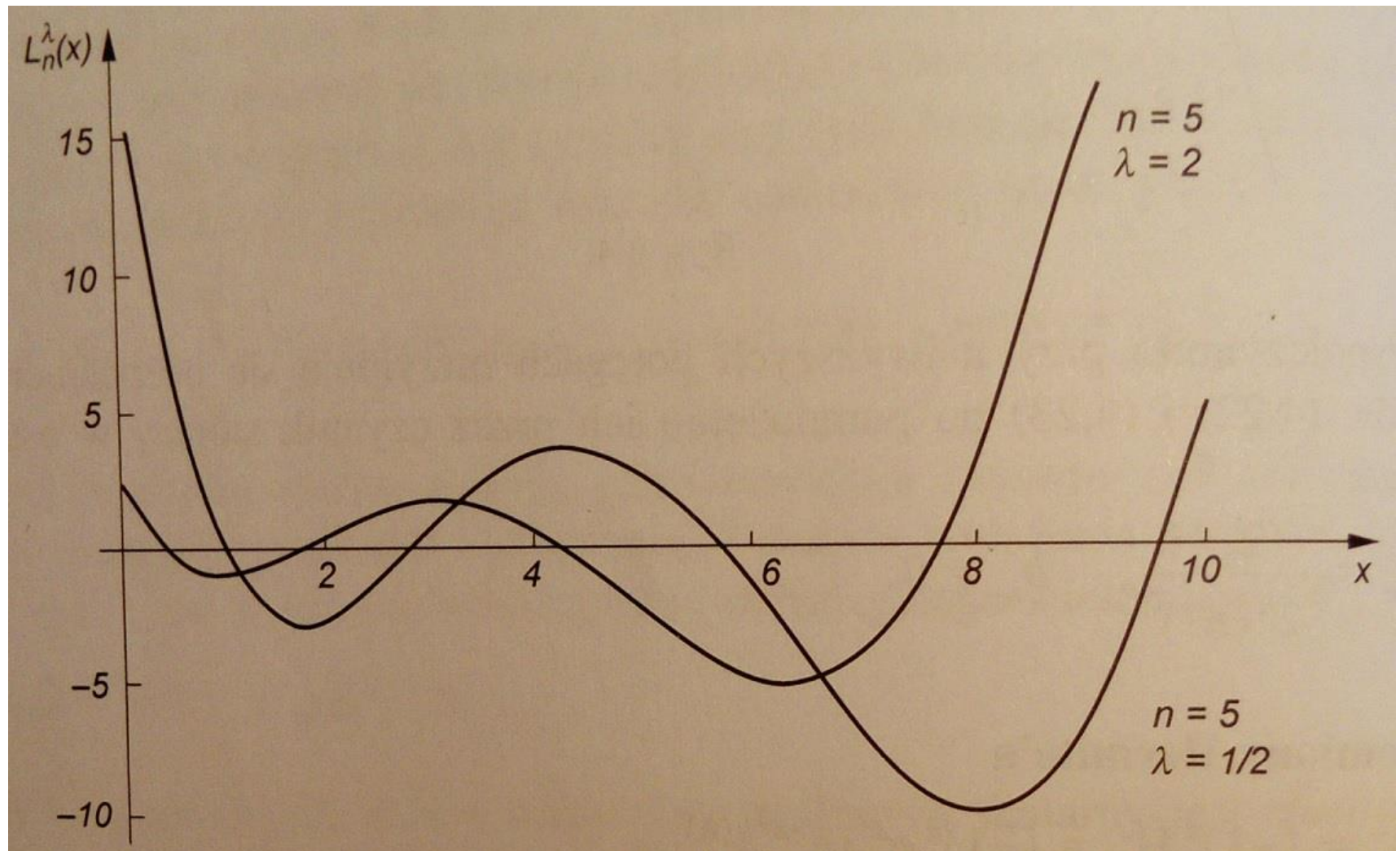
- Wielomiany Czebyszewa T_n

$$T_n = (-1)^n \frac{(n-1)!}{(2n-1)!} \tilde{T}_n = (-1)^n \frac{(n-1)!}{(2n-1)!} (1-x^2)^{1/2} \left[(1-x^2)^{n-1/2} \right]^{(n)}, \quad a_n = 1, \quad b_n = 0$$

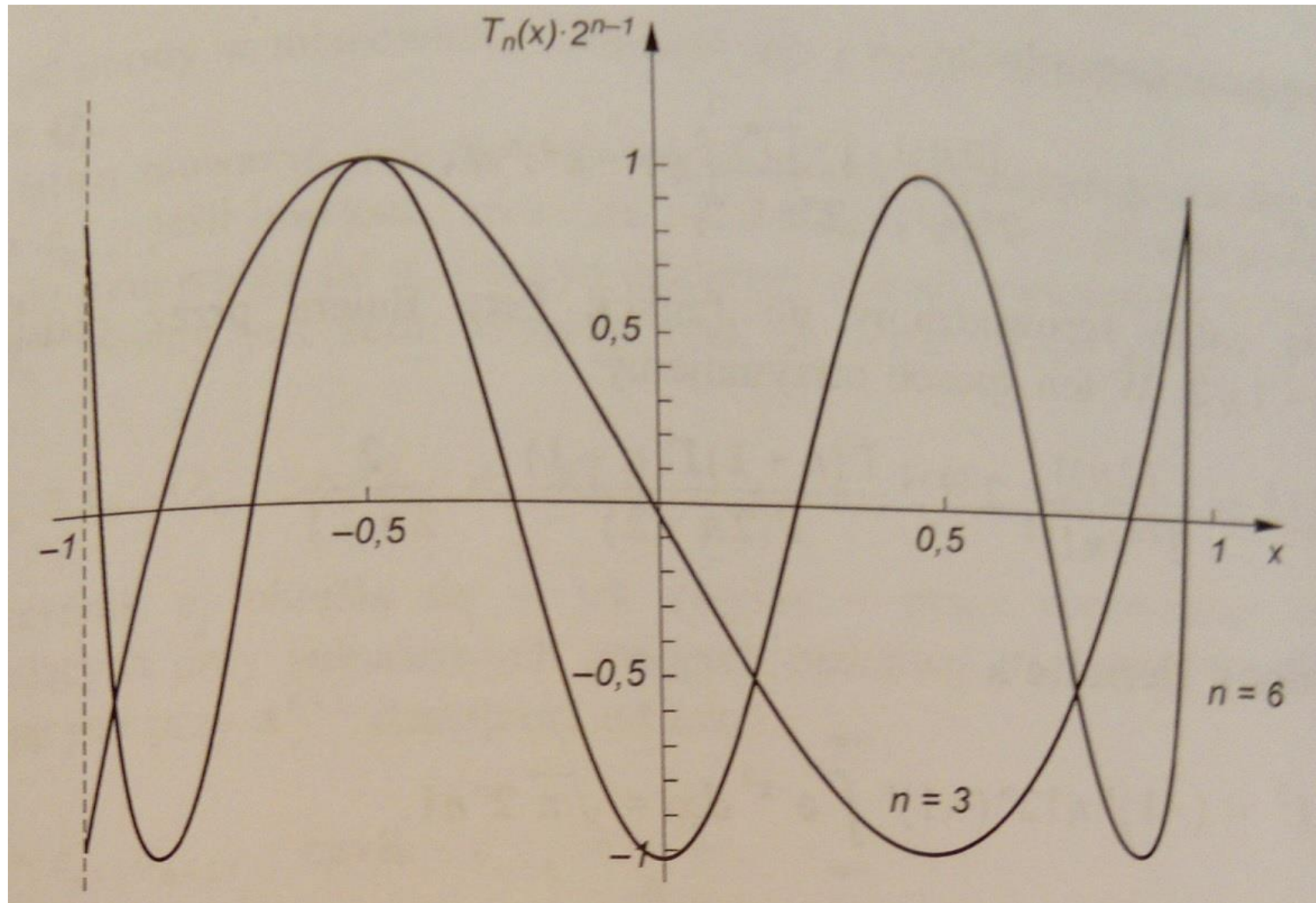
Przykładowe wielomiany Lagrange'a P_n , $n=3,6$

Przykładowe wielomiany Hermite'a H_n , $n=4,5$

Przykładowe wielomiany Laguerre'a L_n , $n=5$ dla różnych wag λ

Przykładowe wielomiany Czebyszewa T_n , $n=3,6$

Normy wielomianów ortogonalnych

Korzystamy z faktu, że wielomian Q_n jest ortogonalny do wszystkich potęg x^k , $k < n$.

$$\|Q_n\|^2 = (Q_n, Q_n) = (a_n x^n + b_n x^{n-1} + \dots, Q_n) = a_n (x^n, Q_n) = a_n f_n \int_{\alpha}^{\beta} x^n (\rho B^n)^{(n)} dx$$

Wykonując k -krotnie całkowanie przez części, otrzymujemy

$$\|Q_n\|^2 = (-1)^n n! a_n f_n \int_{\alpha}^{\beta} \rho B^n dx$$

Przykład: norma wielomianów Legendre'a P_n .

$\rho(x) = 1$, $B(x) = 1 - x^2$, $a_n = \frac{(2n)!}{2^n (n!)^2}$, $f_n = \frac{(-1)^n}{2^n n!}$, stąd

$$\|P_n\|^2 = (-1)^n n! \frac{(2n)!}{2^n (n!)^2} \frac{(-1)^n}{2^n n!} \int_{-1}^1 (1 - x^2)^n dx = \frac{(2n)!}{2^{2n} (n!)^2} \int_{-1}^1 (1 - x^2)^n dx$$

Całkę można sprowadzić do funkcji beta Eulera, dokonując podstawień $t = 1 - x \Rightarrow x = 1 - t$, $dx = -dt$, a następnie $t = 2s \Rightarrow s = \frac{t}{2}$, $dt = 2ds$.

$$\begin{aligned} \int_{-1}^1 (1 - x^2)^n dx &= \int_{-1}^1 (1 - x)^n (1 + x)^n dx = \int_0^2 t^n (2 - t)^n dt = 2^{2n+1} \int_0^1 s^n (1 - s)^n ds = 2^{2n+1} \int_0^1 s^{(n+1)-1} (1 - s)^{(n+1)-1} ds \\ &= 2^{2n+1} \beta(n+1, n+1) = 2^{2n+1} \frac{\Gamma(n+1)\Gamma(n+1)}{\Gamma(2n+2)} = 2^{2n+1} \frac{(n!)^2}{(2n+1)(2n)!} \end{aligned}$$

stąd $\|P_n\|^2 = 2/(2n+1)$

- Wielomiany Legendre'a P_n

$$\|P_n\|^2 = (-1)^n n! \frac{(2n)!}{2^n (n!)^2} \frac{(-1)^n}{2^n n!} \int_{-1}^1 (1-x^2)^n dx = \frac{(2n)!}{2^{2n} (n!)^2} 2^{2n+1} \frac{\Gamma(n+1)\Gamma(n+1)}{\Gamma(2n+2)} = \frac{2}{2n+1}$$

- Wielomiany Hermite'a H_n

$$\|H_n\|^2 = (-1)^n n! 2^n (-1)^n \int_{-\infty}^{\infty} e^{-x^2} dx = \sqrt{\pi} 2^n n! \quad \text{Prosta całka z rozkładu Gaussa}$$

- Wielomiany Laguerre'a L_n

$$\|L_n\|^2 n! \int_0^{\infty} e^{-x} x^{\lambda+n} dx = n! \Gamma(\lambda + n + 1) \quad \text{Wprost z definicji funkcji gamma Eulera}$$

- Wielomiany Czebyszewa T_n

$$\|T_0\|^2 = \pi, \quad \|T_n\|^2 = \frac{\pi}{2^{2n-1}}, \quad n = 1, 2, 3, \dots \quad \text{Obliczenie podobne jak dla wielomianów Legendre'a}$$

Związki rekurencyjne dla wielomianów ortogonalnych

$$xQ_n = c_{n+1}Q_{n+1} + c_nQ_n + c_{n-1}Q_{n-1}, \quad c_j = \frac{1}{\|Q_j\|^2} (xQ_n, Q_j)$$

$$c_{n+1} = \frac{a_n}{a_{n+1}}$$

$$c_n = \frac{b_n}{a_n} - \frac{b_{n+1}}{a_{n+1}}$$

$$c_{n-1} = \frac{a_{n-1}}{a_n} \frac{\|Q_n\|^2}{\|Q_{n-1}\|^2}$$

Są to związki pomiędzy wielomianami stopni n , $n+1$, $n-1$, obowiązujące dla wszystkich klas wielomianów. Umożliwiają one obliczanie całek, zawierających iloczyny wielomianów różnych stopni (przy skorzystaniu z relacji ortogonalności dla wielomianów).

Wprowadzenie i przykłady obliczania ww. całek na następnych transparentach.

Rozpatrzmy wyrażenie xQ_n - jest to wielomian stopnia $n + 1$. Ponieważ wielomiany ortogonalne $Q_0, Q_1 \dots Q_{n+1}$ tworzą bazę w przestrzeni wielomianów stopnia co najwyżej $n + 1$, wielomian xQ_n można rozłożyć w tej bazie,

$$xQ_n = \sum_{j=0}^{n+1} c_j Q_j.$$

Korzystając z relacji ortogonalności $(Q_i, Q_j) = \|Q_j\|^2 \delta_{ij}$, obliczamy współczynniki rozkładu c_j ,

$$(xQ_n, Q_i) = \sum_{j=0}^{n+1} c_j (Q_j, Q_i) = \sum_{j=0}^{n+1} c_j \|Q_j\|^2 \delta_{ij} = c_i \|Q_i\|^2 \Rightarrow c_i = \frac{1}{\|Q_i\|^2} (xQ_n, Q_i) = \frac{1}{\|Q_i\|^2} (Q_n, xQ_i)$$

Dla $i < n - 1$ wielomian xQ_i jest stopnia mniejszego niż n , więc jest ortogonalny do Q_n , stąd $c_i = 0$.

Wniosek: tylko c_{n-1}, c_n, c_{n+1} mogą być różne od zera.

$$\Rightarrow xQ_n = c_{n+1} Q_{n+1} + c_n Q_n + c_{n-1} Q_{n-1}$$

Porównanie współczynników przy najwyższej potędze x^{n+1} po obu stronach powyższej równości daje

$$a_n = c_{n+1} a_{n+1} \Rightarrow c_{n+1} = \frac{a_n}{a_{n+1}}$$

Porównanie współczynników przy drugiej najwyższej potędze x^n daje

$$b_n = c_{n+1} b_{n+1} + c_n a_n = \frac{a_n}{a_{n+1}} b_{n+1} + c_n a_n \Rightarrow c_n = \frac{b_n}{a_n} - \frac{b_{n+1}}{a_{n+1}}$$

Przy obliczaniu c_{n-1} korzystamy z faktu, że $c_{n+1} = (xQ_n, Q_{n+1}) \frac{1}{\|Q_{n+1}\|^2} = \frac{a_n}{a_{n+1}} \xrightarrow{n \rightarrow n-1} (xQ_{n-1}, Q_n) \frac{1}{\|Q_n\|^2} = \frac{a_{n-1}}{a_n}$

$$\Rightarrow c_{n-1} = (xQ_n, Q_{n-1}) \frac{1}{\|Q_{n-1}\|^2} = (xQ_n, Q_{n-1}) \frac{1}{\|Q_n\|^2} \frac{\|Q_n\|^2}{\|Q_{n-1}\|^2} = \frac{a_{n-1}}{a_n} \frac{\|Q_n\|^2}{\|Q_{n-1}\|^2}$$

Związki rekurencyjne dla poszczególnych typów wielomianów ortogonalnych

- Wielomiany Legendre'a P_n $xP_n = \frac{n+1}{2n+1}P_{n+1} + \frac{n}{2n+1}P_{n-1}$
- Wielomiany Hermite'a H_n $xH_n = \frac{1}{2}H_{n+1} + nH_{n-1}$
- Wielomiany Laguerre'a L_n $xL_n = -L_{n+1} + (\lambda + 2n + 1)L_n - n(n + \lambda)L_{n-1}$
- Wielomiany Czebyszewa T_n

$$xT_1 = T_2 + \frac{1}{4}T_0 + \frac{1}{4}, T_0 = 1; \quad xT_n = T_{n+1} + \frac{1}{4}T_{n-1}, n = 1, 2, 3, \dots$$

Obliczanie całek typu $\int_{\alpha}^{\beta} \rho(x)x^n Q_l(x)Q_m(x)dx = (x^n Q_l, Q_m)$ przy pomocy związków rekurencyjnych.

Przykład

Dla wielomianów Legendre'a $\rho(x) = 1$, $(\alpha, \beta) = (-1, 1)$, $\|P_n\|^2 = \frac{2}{2n+1}$, $xP_n = \frac{n+1}{2n+1}P_{n+1} + \frac{n}{2n+1}P_{n-1}$,

$$\int_{-1}^1 x^2 P_4(x)P_6(x)dx = \int_{-1}^1 [xP_4(x)][xP_6(x)]dx = (xP_4, xP_6) = \left(\frac{5}{9}P_5 + \frac{4}{9}P_3, \frac{7}{13}P_7 + \frac{6}{13}P_5 \right) = \frac{5}{9} \frac{6}{13} \|P_5\|^2 = \frac{30}{117} \frac{2}{11}$$

Funkcje tworzące dla wielomianów ortogonalnych

$$\Psi(x, w) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{\tilde{Q}_n(x)}{n!} w^n$$

Funkcje tworzące są powszechnie używane w wielu działach matematyki. Funkcję tworzącą dla wielomianów ortogonalnych można traktować jak „szereg Taylora” dla małych wartości w , którego współczynnikami są wielomiany \tilde{Q}_n

Ze wzoru Rodriguesa $\Psi(x, w) = \frac{1}{\rho(x)} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{w^n}{n!} \frac{d^n}{dx^n} [\rho(x) B^n(x)]$

Ze wzoru całkowego Cauchy'ego $\rho(x) B^n(x) = \frac{1}{2\pi i} \oint_C \frac{\rho(z) B^n(z)}{z-x} dz \quad x \in \mathfrak{R}, x \in \text{Int}C$

$$\frac{d^n}{dx^n} \frac{1}{z-x} = \frac{n!}{(z-x)^{n+1}} \Rightarrow$$

$$\Psi(x, w) = \frac{1}{2\pi i} \frac{1}{\rho(x)} \oint_C \frac{\rho(z)}{z-x} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{w^n B^n(z)}{(z-x)^n} dz = \frac{1}{2\pi i} \frac{1}{\rho(x)} \oint_C \frac{\rho(z) dz}{z-x-wB(z)}$$

To jest równość formalna, ułatwiająca dalsze obliczenia. C jest dowolną krzywą zawierającą punkt x , funkcja podcałkowa ma biegun 1. rzędu w $z=x$.

Funkcja podcałkowa jest sumą szeregu geometrycznego o ilorazie $wB/(z-x)$

Wielomian stopnia 2 w mianowniku ma dwa pierwiastki (bieguny rzędu 1)

Z metody residuów

Tych własności pierwiastków z_1, z_2 nie da się ogólnie pokazać, po prostu tak zawsze wychodzi

$$\left. \begin{array}{l} z_1 \xrightarrow{w \rightarrow 0} x \Rightarrow z_1 \in \text{Int}C \\ z_2 \xrightarrow{w \rightarrow 0} \infty \Rightarrow z_2 \notin \text{Int}C \end{array} \right\} \Rightarrow \Psi(x, w) = \frac{1}{\rho(x)} \frac{\rho(z_1)}{1-wB'(z_1)}$$

Przykład: funkcja tworząca dla wielomianów Legendre'a ($\rho(x) = 1$)

$$B(z) = 1 - z^2 \Rightarrow z - x - wB(z) = z - x - w(1 - z^2) = wz^2 + z(x + w) = 0$$

Pierwiastki

$$z_1 = \frac{1}{2w} \left(-1 + \sqrt{1 + 4w(x + w)} \right), \quad z_2 = \frac{1}{2w} \left(-1 - \sqrt{1 + 4w(x + w)} \right)$$

Korzystając z rozwinięcia na szereg Taylora $\sqrt{1 + \xi} \approx 1 + \xi/2 + \dots$ dla $w \rightarrow 0$ otrzymujemy

$$z_1 \xrightarrow{w \rightarrow 0} \frac{1}{2w} \left(-1 + 1 + \frac{1}{2}4w(x + w) \right) = x + w \xrightarrow{w \rightarrow 0} x$$

$$z_2 \xrightarrow{w \rightarrow 0} \frac{1}{2w} \left(-1 - 1 - \frac{1}{2}4w(x + w) \right) = -\frac{1}{w} - x - w \xrightarrow{w \rightarrow 0} \pm\infty$$

(widać że pierwiastki te mają właściwości jak na poprzedniej transparencji).

Funkcja tworząca

$$\Psi(x, w) = \frac{1}{\rho(x)} \frac{\rho(z_1)}{1 - wB'(z_1)} = \frac{1}{1 + 2wz_1} = \frac{1}{\sqrt{1 + 4wx + 4w^2}} = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{w^n}{n!} \tilde{P}_n(x)$$

Dokonajmy podstawienia $w = -\frac{\nu}{2}$. Ponieważ $P_n = f_n \tilde{P}_n = \frac{(-1)^n}{2^n n!} \tilde{P}_n$, to

$$\Psi(x, \nu) = \frac{1}{\sqrt{1 - 2\nu x + \nu^2}} = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n!} \frac{(-1)^n}{2^n} \nu^n \tilde{P}_n(x) = \sum_{n=0}^{\infty} P_n(x) \nu^n$$

- Wielomiany Legendre'a P_n

$$\Psi(x, w) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{w^n}{n!} \tilde{P}_n(x) = \frac{1}{\sqrt{1+4wx+4w^2}}, \quad \sum_{n=0}^{\infty} P_n(x) v^n = \frac{1}{\sqrt{1-2xv+v^2}}$$

- Wielomiany Hermite'a H_n

$$\Psi(x, w) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{w^n}{n!} \tilde{H}_n(x) = e^{-w^2-2wx}, \quad \sum_{n=0}^{\infty} H_n(x) \frac{v^n}{n!} = e^{-v^2+2vx}$$

- Wielomiany Laguerre'a L_n

$$\sum_{n=0}^{\infty} L_n(x) \frac{w^n}{n!} = \frac{1}{(1-w)^{\lambda+1}} e^{-x \frac{w}{1-w}}$$

- Wielomiany Czebyszewa T_n

Tej funkcji tworzącej nie da się uzyskać z ogólnego wzoru (metoda: patrz skrypt do ćwiczeń z rozwiązaniami). Funkcja tworząca dla \tilde{T}_n uzyskiwana ze wzoru ogólnego jest bardzo skomplikowana i niepraktyczna

$$\sum_{n=0}^{\infty} T_n(x) w^n = \frac{4-w^2}{4-4wx+w^2}$$

Przykład zastosowania funkcji tworzących: rozwinięcie potencjału Coulombowskiego w bazie wielomianów Legendre'a.

Potencjał wytwarzany w punkcie \vec{r} przez ładunek punktowy q umieszczony w punkcie \vec{R}

$$V(\vec{r}) = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{|\vec{R} - \vec{r}|} = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\sqrt{(\vec{R} - \vec{r}) \cdot (\vec{R} - \vec{r})}} = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\sqrt{R^2 - 2\vec{R} \cdot \vec{r} + r^2}} = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{R\sqrt{1 - 2\frac{r}{R} \cos\theta + \frac{r^2}{R^2}}}$$

gdzie $\theta = \angle(\vec{R}, \vec{r})$. Dokonujemy podstawienia $x = \cos\theta$, $\nu = \frac{r}{R}$, wówczas otrzymujemy rozwinięcie potencjału Coulombowskiego w postaci

$$V(\vec{r}) = \frac{q}{4\pi\epsilon_0 R} \frac{1}{\sqrt{1 - 2x\nu + \nu^2}} = \frac{q}{4\pi\epsilon_0 R} \sum_{n=0}^{\infty} P_n(x) \nu^n = \frac{q}{4\pi\epsilon_0 R} \sum_{n=0}^{\infty} \left(\frac{r}{R}\right)^n P_n(\cos\theta)$$

2011/7/28 11:29